

Motion till riksdagen 2007/08:C213

av **Kerstin Lundgren (c)**

Ogifta sammanboendes rätt att adoptera

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen ser över adoptionslagstiftningen för att bl.a. lägga fram förslag till sådan ändring i föräldrabalken att ogifta sammanboende tillåts adoptera på samma villkor som övriga.

Motivering

Civilutskottet konstaterade i sitt betänkande 2006/07:CU8 att Förmynderskapsutredningen redan år 1989 lade fram förslag som innebar en viss revision av adoptionslagstiftningen. Sedan dess har snart 20 år passerat, och självfallet har värderingar och förutsättningar i samhället förändrats på ett sätt som rimligen kan antas påverka gällande adoptionslagstiftning. Även om den reviderats så kvarstår huvuddragen. Utskottet förutsatte i sin bedömning av dessa frågor i nämnda betänkande att regeringen i lämpligt sammanhang skulle föranstalta om en översyn. Någon sådan översyn aviseras inte i budgetpropositionen för 2008.

I dag föds runt hälften av alla barn av en ogift mor. (1996 uppgick andelen till 53,9 %.) De allra flesta av dessa mödrar sammanbor med barnets far. Men hade dessa sambor inte kunnat få barn på egen hand hade de inte haft rätt att ansöka om adoption. Rätten att ansöka om adoption är i dag i allt väsentligt förbehållen makar och par som ingått partnerskap. Föräldrabalken anger i dag de förutsättningar som ska gälla för adoption och där utesluts ogifta sammanboende.

Varför har inte sambor, t.ex. en ogift kvinna och en ogift man som bor tillsammans under äktenskapsliknande förhållanden, samma rättigheter att ansöka om gemensam adoption som de par som stått framför prästen alternativt vigsel- eller partnerskapsförrättaren? Blir de som fått Guds och samhällets välsignelse över sin relation bättre föräldrar? Lagstiftaren har alltså svårt att

Fel! Okänt namn på

se att dagens familj ser ut på många olika sätt, men att den alltid är lika mycket värd. Här finns ännu ett exempel på eftersläpning.

För ensamstående finns det inget formellt hinder i Sverige att få adoptera, även om det i praktiken kan se annorlunda ut. Men när det gäller sammanboende finns ett mycket tydligt och klart formellt hinder. Sambor gör sig icke besvär. Det är nu hög tid att göra någonting åt detta, att skyndsamt ändra lagstiftningen. Självfallet måste barnens bästa, här liksom vid andra adoptioner, bli det som faller avgörandet. Självfallet måste det för barnens bästa bli möjligt för sambor att ansöka om adoption. Det vore att visa insikt och intresse för modern familjepolitik.

Stockholm den 26 september 2007

Kerstin Lundgren (c)